

COLEGIUL NAȚIONAL
„ANASTASEȘCU”

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI CERCETĂRII

Vocea ta e aici
NUMĂRUL 2

ISSN 3120 – 1032 ISSN-L 3120 – 1032

**„UN TEXT, O CARTE, E UN LOC UNDE SE ODIHNESC AMINTIRILE OAMENILOR DIN ALTE
VREMURI. UN MOD PRIN CARE AMINTIREA DĂINUIE DUPĂ CE SUFLETUL TRECE DINCOLO.”
- ANTHONY DOERR**

VOX #3

REVISTA „VOX” PREGĂTEȘTE NUMĂRUL 3 ȘI DESCHIDE APELUL DE ARTICOLE. DACĂ AI O IDEE CARE MERITĂ PUSĂ ÎN CUVINTE, ACUM E MOMENTUL SĂ O TRIMIȚI MAI DEPARTE. NU CĂUTĂM TEXTE PERFECTE, CI TEXTE VIU. NE INTERESEAZĂ PERSPECTIVE SINCERE, ARGUMENTE BINE CONSTRUITE, ÎNTREBĂRI CURAJOASE SAU REFLECȚII CARE PROVOACĂ. FIE CĂ SCRII DESPRE REALITĂȚI SOCIALE, EXPERIENȚE PERSONALE, CULTURĂ, EDUCAȚIE SAU TEME CARE TE PREOCUPĂ, VREM SĂ AUZIM VOCEA TA.

**TRIMITE ARTICOLUL TĂU PE ADRESA:
REVISTAVOX.CNA@GMAIL.COM**

VOX ESTE DESPRE IDEI CARE CIRCULĂ ȘI OAMENI CARE AU CURAJUL SĂ LE EXPRIME. DACĂ SIMȚI CĂ AI CEVA DE SPUS, NU ȚINE PENTRU TINE.

Trimite. Publicăm. Discutăm.

VOX: ECOUL UNEI GENERAȚII CARE WISEAZĂ

DUPĂ ÎNCEPUTUL CARE A ADUS ÎMPREUNĂ PRIMELE VOCI, REVISTA „VOX” REVINE CU UN NOU NUMĂR, MAI SIGUR PE SINE ȘI MAI APROAPE DE CEEA CE ÎȘI DOREȘTE SĂ DEVINĂ. DRUMUL DESCHIS ATUNCI CONTINUĂ FIRES, IAR PAGINILE DE ACUM POARTĂ AMPRENTA UNEI ÎNCREDERI CARE A ÎNCEPUT SĂ CREASCĂ.

„VOX” RĂMÂNE UN SPAȚIU ÎN CARE CUVINTELE CAPĂTĂ SENS ȘI ÎN CARE IDEILE ÎȘI GĂSESC LOCUL. SE SIMTE O EVOLUȚIE DISCRETĂ, DAR AUTENTICĂ, ÎN FELUL ÎN CARE SUNT SPUSE LUCRURILE, ÎN FELUL ÎN CARE GÂNDURILE SE AȘAZĂ ȘI SE CONTUREAZĂ. VOCEA CARE ABIA SE FĂCEA AUZITĂ ÎNCEPE SĂ DEVINĂ CLARĂ ȘI SIGURĂ.

ÎN ACEST NUMĂR SE REGĂSEȘTE DORINȚA DE A MERGE MAI DEPARTE, DE A EXPLORA, DE A ÎNȚELEGE MAI BINE LUMEA ȘI PE NOI ÎNȘINE. FIECARE PAGINĂ PĂSTREAZĂ CEVA DIN ENTUZIASMUL ÎNCEPUTULUI ȘI ADAUGĂ O NOTĂ DE MATURITATE CARE SE CONSTRUIEȘTE PAS CU PAS.

„VOX” CONTINUĂ SĂ FIE O INVITAȚIE DESCHISĂ PENTRU TOȚI CEI CARE AU CEVA DE SPUS ȘI ALEG SĂ O FACĂ SINCER. ESTE LOCUL ÎN CARE VOCEA PRINDE ÎNCREDERE ȘI RĂMÂNE, DE LA UN NUMĂR LA ALTUL, TOT MAI APROAPE DE CEEA CE CONTEAZĂ CU ADEVĂRAT.

SPUNE ȘI TU, ALĂTURI DE VOX:

*Noi avem o voce!
Și vrem să se audă!*

CUPRINS

TRASEUL JURNALISTIC AL UNUI COLEGIU CARE A ȘTIUT SĂ CREADĂ ÎN PUTEREA CUVÂNTULUI SCRIS	PAG. 1
CONCURSUL „VOXMAS FRAME” ÎȘI DESEMNEAZĂ CÂȘTIGĂTORII	PAG. 4
ECHILIBRU EMOȚIONAL ÎNTR-O LUME HIPERCONECTATĂ: PERSPECTIVE PSIHOLOGICE ASUPRA ADOLESCENȚEI CONTEMPORANE	PAG. 5
SOLIDARITATEA CA VALOARE ȘI VOCEA ELEVILOR CA INSTRUMENT DE SCHIMBARE ÎN MEDIUL ȘCOLAR	PAG. 8
GHIDUL DE SUPRAVIEȚUIRE EMOȚIONALĂ ÎN LICEU	PAG. 10
CĂRȚI CARE VORBESC, CITITORI CARE SIMT ȘI UN CLUB CARE LE ADUNĂ PE TOATE	PAG. 12
DE LA ACTIVITĂȚI ȘCOLARE, LA O COMUNITATE DIGITALĂ EUROPEANĂ	PAG. 14
PREFERATELE ELEVILOR	PAG. 15
DE LA VERS LA ALGORITM: MIHAI EMINESCU REDESCOPERIT DE NOILE GENERAȚII ÎNTR-UN DIALOG MODERN DINTRE LITERATURĂ, ARTĂ ȘI INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ	PAG. 17
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ: PRIETEN SAU RIVAL? TRĂIM DEJA ÎN VIITOR?	PAG. 18
DRAGOBETE SĂRBĂTOAREA CARE NE REAMINTEȘTE CE ESTE IUBIREA	PAG. 20
ROȘU, ALB ȘI UN STROP DE PRIMĂVARĂ	PAG. 21
O VARĂ PRINTRE ASTEROIZI ȘI CULTURI	PAG. 23
DE LA CURIOSITATE LA IMPLICARE: POVESTEA MEA ÎN VOLUNTARIAT	PAG. 25
VOCI TINERE ÎN PAGINĂ: POEZIE CONTEMPORANĂ SEMNATĂ DE ELEVI	PAG. 27
BUNĂTATEA CA FORMĂ SUPERIOARĂ DE CURAJ DESPRE FORȚA DE A NU RĂNI	PAG. 29
COPIII CARE VORBESC PRIN DESEN ANIMAT	PAG. 31
PASTILA DE BINE	PAG. 33

TRASEUL JURNALISTIC AL UNUI COLEGIU CARE A
ȘTIUT SĂ CREDĂ ÎN PUTEREA CUVÂNTULUI SCRIS

Oglinda unor epoci diferite

În spațiul educațional, presa școlară este una dintre puținele forme prin care elevii își pot lăsa o amprentă durabilă asupra timpului lor. La **Colegiul Național „Anastasescu”**, acest tip de expresie nu a fost niciodată tratat ca un exercițiu minor, reprezentând o experiență formativă care a cultivat responsabilitatea ideii și rigoarea exprimării. Fiecare generație care a ales să scrie a făcut-o pentru momentul prezent, fără să știe că va deveni parte dintr-o memorie colectivă.

TREPTE - NR. 2

TEMPUS - NR. 1

Revistele **TREPTE**, **LES ADOS** și **TEMPUS** surprind preocupările elevilor și atmosfera culturală a perioadelor în care au apărut. Ele reflectă curajul de a formula opinii, interesul pentru literatură, limbaj, societate și nevoia constantă de dialog.

Astăzi, aceste publicații pot fi redescoperite prin copertile lor, expuse cu sprijinul **Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”**, instituție care a înțeles valoarea arhivei ca instrument de educație și continuitate culturală.

TRASEUL JURNALISTIC AL UNUI COLEGIU CARE A
ȘTIUT SĂ CREDĂ ÎN PUTEREA CUVÂNTULUI SCRIS

VOX și prezentul care continuă tradiția

Revista „VOX” marchează actualitatea jurnalistică a colegiului printr-o formulă adaptată generației de astăzi. Lansarea primului număr, în data de 16 decembrie 2025, a confirmat interesul constant al elevilor pentru scris și reflecție. Evenimentul a reunit invitați care susțin puterea cuvântului scris:

- **Aurelia Bărbuț, Șef Serviciu pentru Cultură, Educație, Creație și Sport,**
- **Marinela Rușanu, bibliotecar al Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”,**
- **Florina Carvac, poetă, membră a Uniunea Scriitorilor din România, coordonatoarea Cercului de Creație Literară al Casei de Cultură,**
- **Gabriel Argeșeanu, jurnalist și publicist.**

Prezența acestora a consolidat legătura dintre colegiu și mediul cultural local.

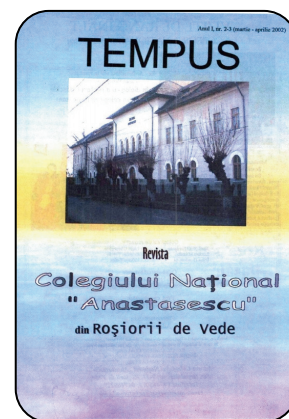
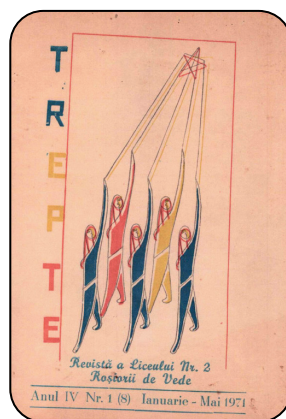
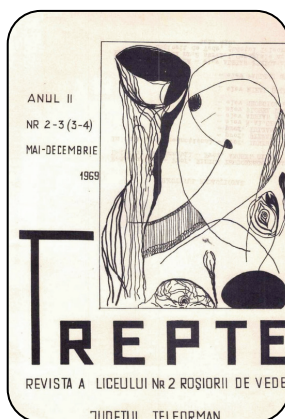
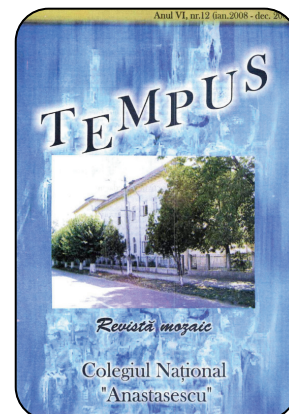
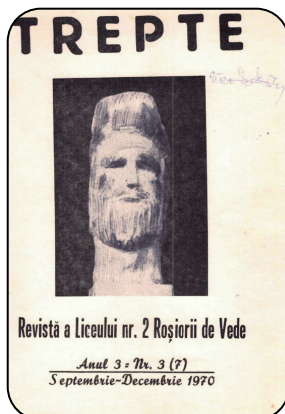
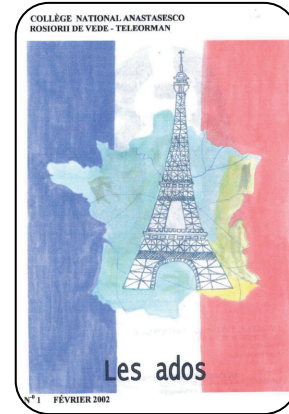
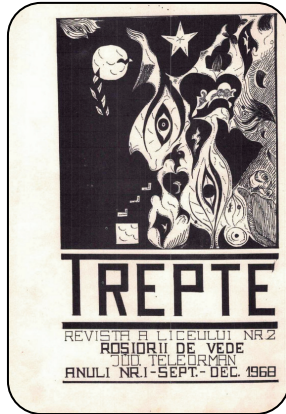
Un sabut peste timp între redacții

Echipa redacțională „VOX” nu revendică începuturi și își asumă continuitatea. Prin acest gest, noii redactori transmit un semn de respect celor care, în alte vremuri, au ales să scrie, să editeze și să publice sub aceeași siglă a apartenenței la colegiu. Astfel, jurnalismul școlar rămâne o activitate care construiește identitate și traversează generațiile, confirmând că acolo unde există scris, există memorie, iar unde există memorie, există viitor.

TRASEUL JURNALISTIC AL UNUI COLEGIU CARE A
ȘTIUT SĂ CREDĂ ÎN PUTEREA CUVÂNTULUI SCRIS

Oglinda unor epoci diferite

CONCURSUL „VOXMAS FRAME” ÎȘI DESEMNEAZĂ CÂȘTIGĂTORII

La scurt timp după lansarea **primului număr al Revistei „VOX”**, spiritul creativ a continuat prin organizarea unui concurs special dedicat sărbătorilor de iarnă: **VOXmas Frame**.

De Crăciun, momentele frumoase devin **amintiri de neprețuit**, iar acest concurs a avut scopul de a le pune în valoare. Realizat pe baza fotografiilor surprinse la **photo corner-ul VOX**, în cadrul evenimentului de lansare, VOXmas Frame a adus în prim-plan zâmbetele și autenticitatea participanților. Fiecare **imagine** a spus o **poveste**, iar publicul a avut ocazia să decidă care dintre ele este cea mai expresivă, printr-un formular de **vot dedicat**.

În competiție au fost înscrise 7 fotografii, toate reflectând atmosfera caldă și festivă a evenimentului. După centralizarea voturilor, rezultatele au evidențiat preferințele publicului.

Suntem bucuroși să anunțăm că fotografia câștigătoare îi aparține elevei **Toma Rebeca**, care a obținut un impresionant procent de **44,3%** din voturi. Pe locul al doilea s-a clasat eleva **Macacin Alexandra (Leea)**, cu **27,8%**, iar locul al treilea a fost ocupat de elevele **Soare Alexandra** și **Zuică Gabriela**, cu **22,8%**.

Articol realizat de: Macacin Alexandra Mihaela (Leea), Licsandru Miriam Ines & Oprică Adelina Maria
Fotografiile realizate de: Licsandru Miriam Ines & Dorilă Luca Andrei

ECHILIBRU EMOȚIONAL ÎNTR-O LUME HIPERCONECTATĂ: PERSPECTIVE PSIHOLOGICE ASUPRA ADOLESCENȚEI CONTEMPORANE

Într-un context educațional tot mai marcat de presiunea performanței și de provocările emoționale specifice adolescenței, **sănătatea mintală a elevilor** devine un subiect esențial de reflecție și dialog. Pentru a înțelege mai bine realitățile cu care se confruntă liceenii, am avut oportunitatea de a discuta cu doamna **consilier psiholog școlar Grecu Mihaela**, care ne-a oferit o perspectivă clară și echilibrată asupra universului emoțional al adolescenților.

În cadrul acestui interviu, doamna profesor abordează teme de actualitate precum **criza** de identitate, **anxietatea** de performanță, **impactul** rețelelor sociale asupra stimei de sine, **miturile** legate de consilierea școlară, dar și rolul esențial al eșecului în **dezvoltarea personală**. Răspunsurile sale oferă explicații fundamentate psihologic și sfaturi concrete, utile atât elevilor, cât și părinților sau profesorilor preocupați de echilibrul emoțional al tinerilor.

GRECU MIHAELA

Leea: Din perspectiva dumneavoastră de profesor de psihologie și consilier școlar, care sunt cele mai frecvente provocări emoționale sau psihologice cu care se confruntă elevii de liceu în prezent și ce factori considerați că le influențează cel mai mult?

Grecu Mihaela: Peisajul emoțional al adolescenților actuali este modelat de o combinație între crizele de identitate specifice adolescenței, presiunea academică tradițională, conflictele în familie, dificultatea de integrare în grupuri de prieteni și influența masivă a mediului digital. Cele mai frecvente provocări emoționale și psihologice.

Criza de identitate: Căutarea sinelui autentic - Aceasta nu este doar o etapă de „rebeliune”, ci un proces psihologic esențial și adesea dureros. Liceenii se află la granița dintre copilărie și maturitate, încercând să își definească valorile, orientarea profesională și locul în societate. De ce este mai dificilă acum decât în trecut? Pentru că ei se confruntă cu:

- **Identitatea digitală vs. Identitatea reală:** Elevii trebuie să gestioneze două versiuni ale lor: cea din viața de zi cu zi și cea atent construită pe platformele sociale. Discrepanța dintre cele două poate crea un sentiment de „impostor” sau de fragmentare a sinelui.
 - **Presiunea etichetelor:** Într-o lume care tinde să categorizeze totul foarte rapid, tinerii se simt presați să își aleagă „grupul” sau orientarea de foarte devreme, ceea ce le limitează libertatea de a explora și de a se răzgândi.
- **Anxietatea de performanță și anxietatea socială:** Mulți elevi resimt o teamă constantă de eșec. Aceasta nu se limitează doar la note, ci și la anxietatea socială: teama de a fi judecați de colegi sau de a nu se „încadra” în anumite grupuri.
- **Singurătatea și Izolarea:** Deși sunt conectați digital 24/7, mulți tineri declară că se simt singuri. Există o discrepanță majoră între socializarea online și conexiunea emoțională profundă din viața reală. Lipsa interacțiunilor profunde, „față în față”, poate duce la un sentiment de deconectare emoțională.

ECHILIBRU EMOȚIONAL ÎNTR-O LUME HIPERCONECTATĂ: PERSPECTIVE PSIHOLOGICE ASUPRA ADOLESCENȚEI CONTEMPORANE

> **Tulburările de imagine corporală:** Comparația constantă cu standardele de frumusețe nerealiste promovate online duc adesea la o percepție distorsionată a propriului corp și la o scădere drastică a încrederii în sine. Alimentate de filtrele și standardele nerealiste de pe rețelele sociale, acestea duc frecvent la scăderea stimei de sine și, în cazuri severe, la tulburări alimentare.

> **Epuizarea (Burnout-ul școlar):** Mulți dintre elevi raportează o oboseală persistentă. Aceasta nu este doar fizică, ci și cognitivă, cauzată de volumul mare de materie și de meditațiile constante, cu precădere în anii terminali. Factorii care impactează sănătatea emoțională a elevilor pot fi grupați în trei mari categorii:

- **Factorii sociali și digitali** - utilizarea excesivă a social media, cyberbullying, nevoia de validare (like-uri) - care au ca și impact emoțional anxietate socială, invidie, scăderea stimei de sine, tulburări de imagine corporală. „Comparația socială” (tendința de a-ți compara viața cu momentele „perfecte” ale altora) este un motor principal al nefericirii.
- **Factorii academici** - presiunea notelor mari, presiunea examenelor sau concursurilor școlare (Bacalaureat), frica de eșec - care au ca și impact emoțional stres cronic, atacuri de panică, demotivare, oboseală persistentă. Mulți elevi resimt stresul deoarece percep școala ca fiind deconectată de realitate. Lipsa unui sens clar în ceea ce învață, a relevanței educației, transformă efortul academic în ceva frustrant, nu motivant.
- **Factorii relaționali** - conflicte în familie, conflicte în grupurile de egali, dificultatea de integrare în grupuri de prieteni care au ca și impact emoțional sentimentul de respingere, rebeliunea sau retragerea socială.

L: Trăim într-o perioadă în care presiunea performanței școlare și a viitorului profesional este tot mai mare. Ce sfaturi le-ați oferi elevilor care se simt copleșiți de așteptări, fie din partea familiei, fie din partea societății

GM: Presiunea performanței profesionale și a viitorului profesional nu mai vine doar din exterior (părinți, profesori), ci și din interior pentru că tinerii au internalizat-o. Elevii au preluat vocea critică a societății și au transformat-o într-un dialog interior neîncetat. Pentru a gestiona această presiune, iată principalele sfaturi și strategii recomandate: Dacă presiunea vine din familie, recomand comunicarea asertivă în loc de retragere sau conflict. Încearcă să folosești mesaje de tip „Eu”: „Mă simt foarte presat și anxios când discutăm zilnic despre facultate sau note. Mar ajuta să vorbim despre asta doar o dată pe săptămână, ca să mă pot concentra pe învățat fără panică.” Secretul unei discuții reușite este să treci de la confruntare („Voi mă stresati!”) la colaborare („Am nevoie de ajutorul vostru ca să reușesc”) Igiena Mentală și „Timpul fără greșală” - Într-o lume orientată spre performanță, creierul are nevoie de perioade în care nu este evaluat.

SFAT: Rezervă-ți zilnic cel puțin 30 de minute pentru o activitate în care nu contează rezultatul (desenat, sport, plimbare, gătit). Acest lucru „resetează” sistemul nervos și previne intrarea în starea de „luptă sau fugi”. Practică „Exelența, nu Perfecționismul” - Perfecționismul este teama de a nu greși, teama de a fi criticat, judecat. Exelența înseamnă să faci tot ce poți mai bun în condițiile date.

SFAT: Acceptă că vor exista zile de nota 10 și zile de nota 7. Media lor este cea care contează, nu efortul supraomenesc deus în fiecare secundă. Reîncadrarea eșecului - Psihologia cognitiv-comportamentală sugerează că stresul nu vine din evenimentul în sine (ex: o notă mică), ci din interpretarea lui.

SFAT: Învață să privești greșeala ca pe o unitate de informație, nu ca pe un verdict asupra valorii tale umane. O notă este un indicator al nivelului de pregătire într-un moment specific, nu un indicator al potențialului tău viitor. Nu îți consuma energia concentrându-te pe lucruri care te îngrijorează dar asupra cărora ai zero control - dificultatea subiectelor la examen, ce cred ceilalți despre tine, deciziile ministerului educației, așteptările nerealiste ale părinților, economia globală. Dacă îți petreci timpul în această zonă de gândire, te vei simți mereu ca o victimă și vei fi epuizat.

Concentrează-te pe lucrurile asupra cărora ai putere deplină. Este singura zonă unde merită să investești 100% din energia ta, de exemplu: Cât timp alegi să înveți, atitudinea ta față de profesori, cuvintele pe care le folosești, ora la care te culci, cât timp stai pe telefon.

ECHILIBRU EMOȚIONAL ÎNTR-O LUME HIPERCONECTATĂ: PERSPECTIVE PSIHOLOGICE ASUPRA ADOLESCENȚEI CONTEMPORANE

L: Dacă ați putea transmite un singur mesaj elevilor care citesc această revistă, legat de autocunoaștere, echilibru emoțional și viitor, care ar fi acela și de ce?

GM: Ești arhitectul propriei stări de bine, nu doar un pasager în cursa pentru performanță. Viitorul tău nu depinde de perfecțiune, ci de capacitatea de a te întoarce la tine cu blândețe atunci când lucrurile devin dificile. În plus, viitorul nu este un examen pe care îl dai o singură dată, ci o serie de adaptări. Cine se cunoaște pe sine și știe să își gestioneze emoțiile va naviga cu succes în orice lume – digitală, AI sau reală.

L: Cum s-a schimbat profilul elevului de liceu în ultimii ani din punct de vedere emoțional și comportamental și ce impact au avut tehnologia și rețelele sociale asupra sănătății mintale a adolescenților?

GM: Profilul elevului de liceu a trecut prin transformări radicale în ultimii ani astfel că nu mai vorbim doar despre „rebeliunea adolescentină” clasică, ci despre o generație care navighează printr-o realitate hibridă (fizică și digitală) mult mai solicitantă decât cea a generațiilor anterioare. Principalele schimbări ar putea fi:

- **Fragilitatea rezilienței:** Elevii de azi tind să fie mai conștienți de emoțiile lor (alfabetizare emoțională ridicată), dar, paradoxal, mai puțin capabili să gestioneze frustrarea sau eșecul. Acest fenomen este numit uneori „generația de cristal” – sensibilitate mare, dar rezistență scăzută la stres.

- **Pragmatism și anxietate legată de viitor:** Elevii sunt mult mai preocupați de carieră și de stabilitatea financiară de la vârste fragede, ceea ce le fură din spiritul ludic specific vârstei. Dacă avem în vedere impactul tehnologiei și a rețelelor sociale asupra sănătății mintale a adolescenților, atunci putem vorbi despre anumite fenomene: - Comparația socială - filtrele și viețile „perfecte” creează standarde imposibile – ducând astfel la tulburări de imagine corporală, depresie, scăderea stimei de sine. Pe Instagram sau TikTok, vedem doar „Highlight Reel-ul” (momentele de vârf) ale celorlalți, nu și eșecurile lor. - FOMO (Fear of Missing Out sau teama de a nu rata ceva). Este acea stare de neliniște care te face să verifici telefonul la fiecare 5 minute, de teamă că se întâmplă ceva interesant în grupul de prieteni sau pe social media și tu nu ești acolo să participi.” Aceasta duce la anxietate generalizată, oboseală cronică. - Cyberbullying - agresiunea continuă în mediul digital, fără un spațiu sigur (acasă) – poate genera traume profunde, tentative de suicid sau conflictul poate fi adus din mediul virtual în mediul real. - Sistemul de Recompensă - Like-urile și notificările declanșează dopamină rapidă - poate duce la dependență digitală, scăderea atenției

SOLIDARITATEA CA VALOARE ȘI VOCEA ELEVILOR CA INSTRUMENT DE SCHIMBARE ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Într-o perioadă în care **vocea elevilor** este tot mai **auzită**, iar implicarea civică devine o formă autentică de educație, am avut oportunitatea de a sta de vorbă cu **Loncea Teodor**, elev în clasa a XII-a, un **tânăr** care demonstrează prin propriul exemplu că școala înseamnă mai mult decât rezultate academice. Prin **implicarea** sa activă în viața **comunității**, în proiecte de **voluntariat** și inițiative dedicate elevilor, Teodor vorbește deschis despre **puterea** vocii tinerilor, despre solidaritate, motivație și valorile care ar trebui să ne definească dincolo de parcursul profesional.

Interviul de față surprinde **perspectiva** unui elev aflat la finalul liceului, care a înțeles că adevărata formare nu se limitează la note sau diplome, ci se construiește prin **empatie** și **dorința de a face bine**. Dialogul ne oferă o imagine asupra atmosferei din liceu și asupra modului în care tinerii pot contribui activ la **schimbarea mediului** în care învață, atunci când aleg să creadă în propria voce.

LONCEA TEODOR

Leea: Când ai observat, în mod concret, că elevii au început să creadă că vocea lor contează cu adevărat și că pot influența mediul în care învață?

Loncea Teodor: Personal, sunt convins că vocea fiecărui elev contează, indiferent de vârstă, sex sau mediul de proveniență. Mă bucur să văd elevi care conștientizează faptul că pot influența mediul în care se află și în care învață. Totuși, consider că mai este nevoie de timp până când toți vor fi solidari cu această idee și vor avea încredere deplină în propriile forțe. Am observat că încrederea elevilor în propriile voci este în continuă creștere de la an la an și sunt sigur că, la momentul potrivit, aceasta va atinge potențialul său maxim.

L: Într-o perioadă în care mulți tineri se concentrează în principal pe rezultate școlare, tu vorbești deschis despre implicare și voluntariat. Ce te-a determinat să vezi comunitatea ca pe un spațiu în care merită să investești timp și energie?

LT: Consider că este foarte important să înțelegem ce înseamnă voluntariatul. Termenul provine din latinescul voluntarius și înseamnă „de bunăvoie”, ceea ce arată caracterul său pozitiv. Voluntariatul m-a ajutat să mă dezvolt atât personal, cât și profesional, contribuind la formarea persoanei care sunt astăzi. Prin voluntariat înveți, acumulezi cunoștințe și ajuți comunitatea, iar voluntariatul este foarte divers: de la a ajuta un animal rănit și a-l duce la veterinar, la a strânge fonduri pentru persoane aflate în nevoie, până la a scrie și a facilita proiecte europene. Ce au toate acestea în comun? Faptul că te fac să te simți bine și îți oferă o satisfacție deosebită și un sentiment unic: acela că ai făcut ceva bun. În plus, voluntariatul merge mână în mână cu rezultatele școlare, completând educația oferită de școală.

SOLIDARITATEA CA VALOARE ȘI VOCEA ELEVILOR CA INSTRUMENT DE SCHIMBARE ÎN MEDIUL ȘCOLAR

L: În contactul direct cu colegii tăi, care sunt principalele preocupări sau dorințe pe care le au elevii atunci când vin să discute cu tine și ce crezi că spun acestea despre atmosfera din liceu?

LT: Majoritatea colegilor care vin să discute cu mine sunt interesați de oportunitățile oferite de școală sau de voluntariat și vin cu dorința de a se implica și de a face ceva concret, lucru care mă bucură foarte mult. Există însă și colegi care apelează la mine cu diverse probleme, personale sau școlare, iar acest lucru mă bucură la fel de mult, deoarece arată că îmi înțeleg rolul și știu că scopul meu este să fiu aproape de ei.

L: Cum reușești să rămâi motivat în proiecte sau inițiative care cer timp și, uneori, rezultate pe termen lung, mai ales atunci când impactul nu este imediat vizibil?

LT: Unul dintre citatele mele preferate este cel atribuit lui Aristotel: „**Lucrurile valoroase cer timp, răbdare și efort.**”. Îmi doresc ca fiecare proiect și inițiativă în care sunt implicat să fie cu adevărat valoroasă, să aibă impact și să motiveze și alte persoane, motiv pentru care rămân constant motivat în tot ceea ce fac.

L: Privind spre viitor, ce valori ai vrea să te definească ca om, indiferent de drumul profesional pe care îl vei urma?

LT: Îmi doresc ca bunătața și empatia să mă definească, indiferent de ce voi face sau cine voi deveni. Mi se pare extrem de frumos ca, atunci când se vorbește despre o persoană, primul lucru menționat să nu fie cât de deșteaptă sau cât de îndemânică este, ci cât de caldă și bună este. Știu că mai am mult de lucrat la acest aspect, însă acestea sunt valorile mele preferate și îmi doresc să le păstrez mereu.

GHIDUL DE SUPRAVIEȚUIRE EMOȚIONALĂ ÎN LICEU

Identitatea mea nu este un algoritm.

Refuz să îmi definesc valoarea prin numărul de like-uri, vizualizări sau prin comparația cu viețile filtrate ale altora. Sunt un om **complex**, cu zile bune și zile grele, iar imperfecțiunile mele sunt cele care mă fac autentic.

Sănătatea mea mintală este prioritară, nu opțională.

Recunosc că un creier odihnit este mai puternic decât unul epuizat.
Îmi dau voie să fac pauze fără să mă simt vinovat.
Înțeleg că a cere ajutor de la un prieten, un părinte sau un consilier este un act de curaj, nu de slăbiciune.

Eșecul este doar un feedback, nu o etichetă.

O notă mică sau un proiect nereușit îmi spun ceva despre metoda mea de lucru, nu despre inteligența mea. Voi folosi cuvântul „ÎNCĂ” (**nu știu încă, nu pot încă**) pentru a-mi aminti că sunt într-un proces continuu de creștere.

GHIDUL DE SUPRAVIEȚUIRE EMOȚIONALĂ ÎN LICEU

Validarea vine din interior.

Învăț să îmi spun eu însumi: „Este normal să te simți stresat acum, ești om.” Nu voi mai aștepta ca doar notele sau profesorii să îmi confirme valoarea. Eu sunt cel care decide că efortul meu contează.

Viitorul este flexibil, iar eu sunt adaptabil.

Lumea se schimbă repede, dar cea mai importantă abilitate pe care o pot învăța în liceu nu este o formulă, ci autocunoașterea.

Dacă știu cine sunt, ce mă pasionează și cum să îmi gestionez emoțiile, voi fi pregătit pentru orice profesie a viitorului.

Liceul este doar un capitol, nu întreaga poveste. Ai grijă de personajul principal: TU

Aleg prezența în locul conexiunii constante.

Voi învăța să las telefonul deoparte pentru a privi cerul, pentru a asculta un prieten sau pentru a sta pur și simplu cu gândurile mele. Liniștea nu este plictisitoare, este spațiul unde apar cele mai bune idei.

CĂRȚI CARE VORBESC, CITITORI CARE SIMT
ȘI UN CLUB CARE LE ADUNĂ PE TOATE

Ce mai citesc adolescenții de astăzi?

De multe ori auzim întrebările:

Mai au răbdare pentru
o carte?

Sunt atrași doar de
telefon?

Ce mai citesc
adolescenții de astăzi?

La liceul nostru, răspunsul vine clar din activitatea Clubului de Lectură „Universul Tainic al Cititorului Pasionat”, un spațiu în care lectura este aleasă, nu impusă.

Cărțile care au fost în prim-plan

Pe 12 noiembrie 2025, Clubul de Lectură a sărbătorit **un an de la fondare**. Cu această ocazie, câțiva dintre membri ne-au vorbit despre **cărțile lor preferate**, explicând de ce le-au ales și ce i-a atras la ele.

Au fost alături de noi: **Chelu Nectaria** (clasa a IX-a F), care a prezentat *Cealaltă soră* de Peter Mohlin și Peter Nyström, **Delcea Maria-Ioana** (clasa a IX-a A MI), cu *Little Liar* de Leigh Rivers, **Gheorghe Cristiana** (clasa a XI-a C MI), care a ales *Moarte pe Nil* de Agatha Christie, **Mandache Ramona Cristina** (clasa a X-a A UM), cu *Noapți albe* de Feodor Dostoievski, **Nițu Delia-Maria** (clasa a IX-a C MI), care a vorbit despre *La un pas de moarte* de Holly Jackson, **Soare Alexandra Daniela** (clasa a IX-a A UM), prezentând *Frații Karamazov* de Feodor Dostoievski & **Tănăsescu Ștefania** (clasa a X-a B UM), cu volumul *Pilde vechi și pilde noi* de Sebastian, episcopul Slatinei și Romanaiților

Membrii clubului citesc mult și, mai ales, citesc divers. Un sondaj realizat în anul școlar trecut a arătat că preferințele lor sunt surprinzător de variate. Top 3-ul genurilor este format din Romance, Fantasy și Thriller, urmate de Science-Fiction, Comedie, Prietenie și altele. Aceste rezultate ne arată cât de diferite sunt gusturile adolescenților și cât de mult contează libertatea de a alege ce citesc.

CĂRȚI CARE VORBESC, CITITORI CARE SIMT ȘI UN CLUB CARE LE ADUNĂ PE TOATE

Ce ne-au spus elevii despre lectură?

Unica carte care m-a făcut să uit că o citesc, care m-a transpus în al său univers de basm, este „**Adam și Eva**” de **Liviu Rebreanu**, deoarece consider că îmbină foarte bine tema aventurii, a trecutului îndepărtat, cu cea a iubirii desăvârșite și a legăturilor dintre oameni, două teme pe care eu le iubesc și fiind, de asemenea, temele pe care caut să le aprofundez în lecturile mele. Cu o diversitate atât de vastă de povești, de vieți, de personaje și de caractere atât de felurite, este destul de dificil ca cel puțin una dintre acestea să nu-ți fi atins sufletul și cea pe care o porți înăuntrul tău pe tot parcursul cărții, cea la care te întorci mereu cu drag și dor. Liviu Rebreanu reușește să construiască, prin farmecul și iubirea cu care redactează, un univers atât de unic, de deosebit, încât niciun detaliu să nu se asemene cu altul, și totodată atât de familiar și asemănător, fiecare poveste dându-ți impresia că este o altă versiune a celei anterioare, toate respectând un tipar, un element central ce te face de fiecare dată să te îndrăgostești și mai profund de acestea. O altă caracteristică a acestui minunat roman este asemănarea sa, ca mod de narațiune și stil de descriere, cu literatura contemporană, cea de lângă noi, aceea ce ne definește ca generație de scriitori, de creatori, de artiști, iar, având în vedere perioada în care aceasta a fost scrisă, consider că este un deosebit avantaj pentru noi toți, o ocazie de a descoperi geniul literar al lui Liviu Rebreanu în profunzimea acestuia, ci nu doar în operele cele mai cunoscute ale sale. În cazul meu, lectura acestei cărți a fost una cu adevărat specială, motiv pentru care se află printre cărțile mele de suflet, ce mi-a arătat faptul că scriitorii interbelici nu sunt „trecuți”, ci sunt cât se poate de actuali, de relevanți. Această carte nu a fost pentru mine o simplă lectură, ci o experiență, o experiență ce m-a învățat multe despre viața și lumea în care trăim, despre natura omului și a conștiinței și, cel mai important, despre iubire, elementul ce ne ține împreună ca ființe umane și pentru care personajele lui Liviu Rebreanu sfârșesc mereu a se jertfi.

Soare Alexandra Daniela, elevă în clasa a IX-a A Uman

Cartea pe care o citesc în prezent se numește „**Fata care a căzut în adâncurile mării**”, scrisă de **Axie Oh**. Este o carte despre iubirea dintre un Zeu al Mării și o tânără fată pe nume Mina. Este o poveste fantastică, plină de inspirație, despre cum să îți construiești propriul destin, unde totul este posibil, unde nu întotdeauna moartea este soluția, ci iubirea... pentru că așa era și Zeul Mării. În fiecare an, o fecioară este aruncată în apele mării pentru a fi mireasa zeului, punând astfel capăt urgiilor. Pe mine chiar m-a impresionat această carte și, în prezent, se află pe lista cărților mele preferate. Vă recomand să citiți și voi această carte!

**Mandache Ramona Cristina,
elevă în clasa a X-a A Uman**

Genul meu preferat de cărți este thrillerul, deoarece îmi place suspansul și emoția pe care le simt în timpul lecturii. Mă atrag poveștile pline de mister, pericol și întorsături neașteptate de situație. De fiecare dată când citesc un thriller, sunt curioasă să aflu ce se va întâmpla mai departe și cine spune adevărul. Îmi place că aceste cărți mă țin în tensiune și nu mă lasă să le las din mână. Personajele trec prin situații-limită, iar asta face povestea și mai intensă. Thrillerul îmi stimulează gândirea și imaginația. Din acest motiv, consider că este un gen captivant, palpitant și foarte interesant.

Stancu Laura Teodora, elevă în clasa a X-a A Uman

Genul meu preferat de cărți este cel romantic, deoarece oferă emoții intense, tensiune între personaje și posibilitatea de a evada într-o lume ideală, în care dragostea învinge întotdeauna, iar finalul este fericit.

Pătru Daniela Maria, elevă în clasa a X-a A Uman

DE LA ACTIVITĂȚI ȘCOLARE,
LA O COMUNITATE DIGITALĂ EUROPEANĂ

Activitățile ProEurope Educație Prin Implicare

Într-un context **europen** marcat de schimbări rapide, **elevii** au nevoie nu doar de informații, ci și de spații în care să le **înțeleagă**, să le **discute** și să le **aplice**.

ProEurope a apărut ca răspuns la această nevoie, fiind un club dedicat **educației europene**, gândirii critice și promovării valorilor europene. Prin activități practice și un concept digital inovator, ProEurope nu se limitează doar la activități desfășurate în școală, întrucât anunțăm entuziasmați prezentarea conceptului **aplicației ProEurope**. Aceasta va avea ca scop principal **informarea tinerilor** cu privire la oportunitățile care le sunt puse la dispoziție de către **Uniunea Europeană** (ex.: **EYES**, **DiscoverEU**, **Lider European**, **Erasmus+** etc.), crearea unui spațiu de dialog și facilitarea implicării active în viața civică.

De la înființare, ProEurope a organizat activități menite să stimuleze gândirea critică și spiritul civic al elevilor. Printre acestea se regăsește activitatea **Culorile Invizibile ale Empatiei**, aceasta având ca drept scop promovarea empatiei, întărirea relațiilor dintre elev-elev și elev-cadru didactic și, totodată, promovarea spiritului compasiunii, compasiunea și empatia fiind două elemente fundamentale în dezvoltarea caracterului elevilor.

ProEurope & ThinkUp Academy – un parteneriat pentru educația viitorului

Un element important în dezvoltarea **ProEurope** îl reprezintă **colaborarea** cu **ThinkUp Academy**, o inițiativă educațională orientată spre dezvoltarea gândirii critice, a leadershipului și a competențelor necesare tinerilor într-o societate modernă.

Prin acest parteneriat, elevii au acces nu doar la informație, ci și la **mentorat**, **instrumente** practice și **perspective reale** asupra modului în care **ideile** pot fi transformate în **proiecte** concrete.

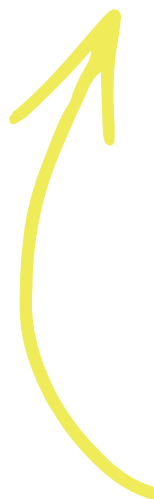
Beneficiile nu se opresc la nivel individual. Pentru prestigiosul nostru colegiu, colaborarea ProEurope – ThinkUp Academy înseamnă deschidere către **mediul educațional modern**, promovarea inovației și consolidarea imaginii unei instituții care susține elevii implicați, creativi și orientați spre viitor. Astfel, școala devine nu doar un spațiu de învățare, ci și un spațiu de dezvoltare personală a elevilor.

PREFERATELE ELEVILOR

PREFERATELE ELEVILOR

Ce ne apropie mai mult decât gusturile noastre? Muzica pe care o ascultăm pe repeat, filmele care ne țin cu sufletul la gură sau cărțile în care ne regăsim. Din dorința de a descoperi ce îi inspiră pe elevi și de a crea o legătură mai strânsă între noi, a luat naștere inițiativa „Preferatele elevilor”.

Atât pagina de Instagram a Revistei VOX (@revistavox.cna), cât și cea a Consiliul Elevilor (@consiliuleleviloranastasescu) au adunat răspunsurile elevilor la o întrebare simplă, dar importantă:

„**CE FILM /
CARTE /
MELODIE /
ALBUM AI
PUNE PE
REPEAT?**”

Din răspunsuri primite s-a conturat un **mozaic** de **preferințe** care arată cât de diferiți, dar și cât de asemănători suntem. Fiecare recomandare spune ceva despre cel care a ales-o: o stare, o amintire, o pasiune.

Inițiativa a venit din partea elevei **Badea Diana**, din clasa **a IX-a A Uman**, care dă startul acestei serii cu două filme pe care le recomandă și care, spune ea, merită văzute „**măcar o dată, dar cel mai probabil de mai multe ori**”.

Diana ne vorbește despre filmele „Între chin și Amin” și „Societatea Zăpezii”.

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ:
PRIETEN SAU RIVAL? TRĂIM DEJA IN VIITOR?

DE VĂZUT, DE CITIT, DE ASCULTAT

Home again -
Park Lane

Addicted - Serge
Devant, Hadley

Show & Tell -
Melanie Martinez

Ultraviolence -
Lana Del Rey

Brooklyn Baby -
Lana Del Rey

Life of a DON -
Don Toliver

Feel The Rush -
Asha Banks

The Hand -
Annabelle Dinda

Rochie verde -
Ștefan Costea

Honeymoon -
Ștefan Costea

Între chin și Amin - La orele de istorie din clasa a VII-a se discuta foarte mult despre ororile întâmplătoare în cel de-al Doilea Război Mondial, în special despre Holocaust, eveniment la care a luat parte tânăra Anne Frank, autoarea jurnalului cu același nume. Mulți nu știu, totuși, ce s-a întâmplat în România postbelică, în închisorile comuniste, unde, pentru prima oară, deținuții nu mai erau toți o apă și-un pământ. Filmul „Între chin și Amin” spune povestea fictivă, dar totuși cu un sămbure uriaș de adevăr, a unui violonist care a compus o piesă religioasă la începutul instaurării regimului stalinist și a fost dus la închisoarea din Pitești, unde și-a început procesul inuman de „reeducare”.

Societatea Zăpezii - Dacă ți s-au părut uluitor de captivante întâmplările pe viață și pe moarte din romanul al patrulea al bine-cunoscutei serii „Cireșarii” - cu adevărat cel mai brutal volum, adevăr întărit și de faptul că titlul original al volumului a fost „Teroarea zăpezii” -, s-ar putea să te captiveze cu mult mai mult filmul inspirat după un eveniment real, „Societatea zăpezii”, în care un avion cu 45 de oameni la bord se prăbușește în Anzi și, timp de două luni, fiecare individ duce o cruntă luptă pentru supraviețuire, în care sunt puse la încercare valorile morale, curajul, duranța fizică și mentală, împreună cu ardoarea de a trăi și de a-și revedea persoanele dragi.

Cultul Sfintei Maria Magdalena în răsărit de arhim. Dr. Sebastian Serdaru

O carte de profundă reflecție religioasă care explorează modul în care Maria Magdalena este privită în tradiția Bisericii răsăritene, în contrast cu interpretările apusene. Autorul analizează diferențele de tradiții, legende, locașuri de cult și relicve, punând sub semnul întrebării percepțiile istorice legate de rolul ei în creștinism și invitând cititorul să descopere o perspectivă mai autentică asupra vieții și semnificației Mariei Magdalena, ucenica lui Iisus.

Primăvara în Toscana de Santa Montefiore

Un roman emoționant despre dragoste, familie și regăsire de sine, situat în peisajele pitorești ale Toscanei. Gracie Burton, după ani de distanță de propria istorie și relații tensionate cu fiica și nepoata sa, se întoarce la Castello Montefosco pentru un curs de artă culinară și, pe parcursul unei săptămâni pline de gust și amintiri, își descoperă trecutul, inclusiv o iubire intensă din tinerețe, și reaprinde legăturile cu familia. O poveste caldă despre a doua șansă la dragoste și înțelegerea adevărată a sentimentelor.

Povestea slujitoarei de Margaret Atwood

Un roman distopic captivant plasat într-o societate totalitară condusă de o teocrație opresivă, unde femeile își pierd drepturile și sunt divizate în funcție de rolul social. Offred, personajul principal, este forțată să devină „slujitoare” cu scopul de a procrea pentru elitele conducătoare, iar nararea vieții ei în această lume brutală și restrictivă evidențiază teme puternice despre libertate, identitate și rezistență în fața unui sistem dezumanizant.

Final Destination este un film american de groază supranatural din anul 2000, în care un adolescent pe nume Alex Browning scapă de moarte doar pentru că are o premoniție terifiantă: avionul în care urma să călătorească explodează. El și câțiva colegi reușesc să evite tragedia, dar „Moartea” începe să îi urmărească pe rând cu o cruzime inevitabilă. Un joc macabru în care nimeni nu poate scăpa de destinul său.

Dracula: A Love Tale un film care spune povestea contelui vampir Dracula, blestemat cu nemurire după moartea soției sale și condamnat să cutreiere secolele în căutarea iubirii pierdute. Când întâlnește într-o epocă modernă o femeie ce seamănă cu marea lui iubire, o nouă șansă la fericire îl aruncă într-un destin încărcat de durere și mister.

DE LA VERS LA ALGORITM: MIHAI EMINESCU REDESCOPERIT DE NOILE GENERAȚII ÎNTR-UN DIALOG MODERN DINTRE LITERATURĂ, ARTĂ ȘI INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

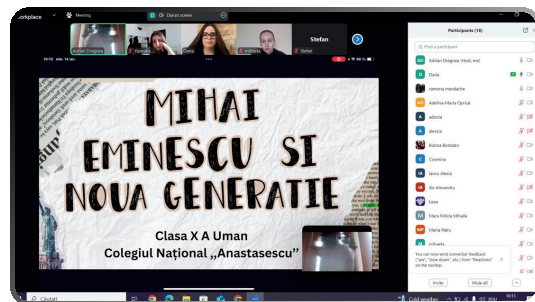
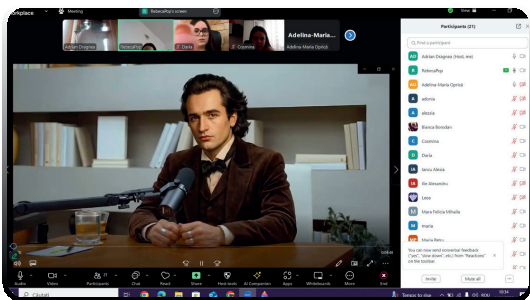
Ziua de 15 ianuarie, dedicată Zilei Culturii Naționale și amintirea nașterii marelui scriitor Mihai Eminescu, a fost marcată în cadrul Colegiului Național „Anastasescu” printr-o activitate deosebită, realizată cu implicarea elevilor clasei a X-a A, profil uman. Evenimentul a îmbinat într-un mod original tradiția literară cu tehnologia modernă, demonstrând că opera eminesciană rămâne actuală și relevantă pentru noile generații.

Elevii au dat dovadă de creativitate, spirit inovator și interes autentic pentru literatură, realizând o serie de materiale digitale inspirate din viața și creația lui Mihai Eminescu. Printre acestea s-au numărat prezentări realizate în Canva, în care au fost ilustrate teme fundamentale ale scrierilor eminesciene, repere biografice esențiale și importanța poetului în cultura română.

Un element inedit al activității l-au constituit podcasturile realizate cu ajutorul inteligenței artificiale, prin care elevii au reușit să aducă imaginea lui Mihai Eminescu mai aproape de elevi, reinterpretând versurile eminesciene într-o manieră modernă și accesibilă. De asemenea, au fost create desene digitale inspirate din imaginile poetice ale operei lui Eminescu, evidențiind sensibilitatea artistică a elevilor.

Un moment deosebit l-a reprezentat realizarea unor melodii generate cu ajutorul inteligenței artificiale, având la bază versurile unor poezii eminesciene, îmbinând astfel literatura cu muzica și tehnologia actuala. Aceste creații au demonstrat că poezia lui Mihai Eminescu poate fi redescoperită și valorizată prin mijloace contemporane, fără a-și pierde profunzimea și frumusețea.

Activitatea desfășurată de elevii clasei a X-a A uman a evidențiat nu doar respectul față de valorile culturale naționale, ci și capacitatea tinerilor de a integra tehnologia în procesul de învățare, într-un mod creativ și responsabil. Prin acest demers, elevii au arătat că Mihai Eminescu rămâne o sursă inepuizabilă de inspirație, indiferent de epocă.

„Menirea vieții tale e să te cauți pe tine însuți.

- MIHAI EMINESCU

ASTFEL, ZIUA CULTURII NAȚIONALE A FOST CELEBRATĂ PRINTR-O EXPERIENȚĂ EDUCATIVĂ MODERNĂ, CARE A DEMONSTRAT CĂ TRADIȚIA ȘI INOVAȚIA POT COEXISTA ARMONIOS ÎN SPAȚIUL ȘCOLAR.

Articol realizat de: Rădoi Daria Andreea
Fotografiile realizate de: Prof. Dr. Dragnea Adrian Cătălin

COLEGIUL NAȚIONAL „ANASTASESCU”

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ:
PRIETEN SAU RIVAL? TRĂIM DEJA IN VIITOR?

NET-ETICHETA : ARTA DE A COMUNICA ÎN ERA DIGITALĂ

Internetul reprezintă astăzi, înainte de toate, un factor decisiv al globalizării în ceea ce privește comunicarea, la nivel planetar. Internetul a revoluționat civilizația umană, a intrat adânc în societatea actuală și a schimbat istoria. Acest fenomen a pătruns în toate domeniile, dar mai ales în mass-media. Societatea a devenit, prin tehnologia digitală, din factor pasiv, din receptor persuadat, un actor care participă activ la emiterea informației, la scrierea știrilor. Pentru că trăim într-o lume mediatică, iar informațiile circulă într-o manieră aproape incontrollabilă, am putea spune că internetul nu face altceva decât să faciliteze comunicarea și accesul la informații. Dacă, o dată cu inventarea tiparului de către Gutenberg, accesul la informație nu a mai fost doar apanajul oamenilor bogați, internetul, în zilele noastre, poate reprezenta un instrument foarte potrivit pentru ca cineva să devină bogat într-un timp relativ scurt. Important este cum ajungi la informație, cum o prezinți, cum o vinzi, cum o vulgarizezi, și mai puțin informația în sine. Dar, întotdeauna există reversul medaliei. Oameni simpli, din lectori pasivi și receptori obedienți devin, în rețelele de socializare, prin conținuturi video, bloguri, video bloguri și rețele de microblogging, emițători, comentatori, critici, analiști, inițiați, profesioniști, „tehnocrați”, vectori de opinie, instanțe de notorietate, legitimate de like-uri, „subscriberi”, emoticoane sau „reactions”. Bineînțeles că există libertatea de exprimare, garantată prin Constituție, prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale...

Însă, în legătură cu acest fapt Umberto Eco spunea: **„DRAMA INTERNETULUI ESTE**

**CĂ L-A PROMOVAT PE
IDIOTUL SATULUI CA
PURTĂTOR DE ADEVĂR”.**

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ: PRIETEN SAU RIVAL? TRĂIM DEJA IN VIITOR?

Dar cum sună viitorul în societatea **consumistă**, în care economia trebuie să crească și dacă nu se întâmplă acest lucru, se ajunge la tragedie? Ce ne așteaptă și la ce să ne așteptăm atunci când inventăm nevoi superflue de dragul de a cheltui, de a schimba lucrurile mai vechi cele ale tehnologiei de vârf?... **Internet of Things** este răspunsul. O lume interconectată prin intermediul senzorilor, o lume în care toate dispozitivele, echipamentele electrice și electrocasnice sunt conectate la internet. Avem telefoane smart, televizoare smart, ceasuri smart... de ce să nu avem toți și frigider smart, aragaze smart, prăjitoare de pâine, aparate de aer condiționat, toalete, locuințe smart etc, toate dotate cu senzori, conectate la internet și toate trimițând informații către un „**megaadministrator**” care va procesa și ne va face viața din ce în ce mai frumoasă, respectând cu toții legea universală a minimului efort. Sună bine viitorul? Nu este așa?... Iar noi, oamenii, beneficiarii unei vieți smart vom dezvolta sentimente smart, vom avea o intimitate smart și vom deveni noi înșine (dacă nu suntem deja) încet, dar sigur, smart device-uri sau human gadgeturi în minunata lume a **Internet of Things**, vulnerabili în orice moment în fața hackerilor și a delincvenților on-line, posibili distribuitori de programe malware. Dar prețul cel mai mare pe care îl plătim nu este acesta. Plătim pentru aceste plăceri efemere, pentru tot acest confort cu cea mai de preț avere noastră: ore, zile, ani. Cu alte cuvinte nu cheltuim bani, ci cheltuim timp din viața noastră, petrecut pentru a face acei bani (Jose Mujica, președinte al Uruguayului 2010-2015). Iată, așadar cu ce ne cumpărăm ignoranța și destrămarea, cu timpul vieții noastre.

Și mai există un aspect, consider esențial, pentru evoluția omului. Îndepărtarea omului de realitate, de palpabil, de tot ceea ce a fost destinat percepției simțurilor cu care a fost înzestrat pentru a putea supraviețui și plasarea sa în noi lumi paralele care sfidează condiția umană. Totul în jurul individului devine digital și virtual, de la poșta virtuală, navigarea pe **internet**, comerț virtual și banking, până la criptomonede sau dezechinarea la un act artistic virtual susținut de vedete virtuale (personaje care vorbesc și se mișcă precum oamenii, dar sunt animate) sau fenomenul NFT (non-fungible token), acele bunuri înzestrate cu valoare digitală la care are acces un posesor și nu pot fi replicate, care nu au o existență reală în plan fizic, dar care se tranzacționează cu sume de ordinul milioane de euro sau dolari.

Internetul devine un instrument **sine qua** non al mijloacelor de comunicare în masă. Avantajele folosirii internetului în mass-media sunt multiple: **plurivalența** ideatică, **reducerea** costurilor, **viteza** de circulație a informației, **economie** de timp, **acces** facil, **publicitate**, **comerț** electronic ș.a.m.d. În fond, internetul este un mijloc tehnic, modern de distribuție a informației, folosit cu mult succes. Astfel, instanțele decizionale au înlocuit **demodatele** comunicate de presă cu postări pe rețelele de socializare. **Facebook**, **Instagram**, **X** - fost **Twitter** - reprezintă rețele cu un mare succes în rândul oamenilor de notorietate, aceștia folosindu-și paginile personale pentru a-și promova imaginea în rândul maselor sau pentru a transmite mesaje. **TikTok** este o aplicația mobilă care le permite utilizatorilor să creeze, dar și să urmărească clipuri video, o platformă de muzică și video denumită o „comunitate video internațională”, cu o ascensiune globală fulminantă (peste 1 miliard de utilizatori). **You Tube**, de asemenea, este un site web și una dintre cele mai populare platforme de streaming video de pe planetă, cu miliarde de utilizatori, în care se poate încărca și descărca material video și audio. Ba mai mult, oamenii au devenit un fel de produse promovate on-line, având în spate strategii de marketing digital (marketingul conținutului, marketingul rețelelor de socializare ș.a.) foarte bine puse la punct.

Mai mult decât atât, globalizarea va atinge, în viitorul mai mult sau mai puțin îndepărtat, niveluri și contexte de neimaginat în ceea ce privește mediul virtual. Internetul pare să nu mai fie suficient, să nu mai satisfacă nevoia de surogat existențial și atunci se vorbește tot mai des, astăzi, de acel spațiu on-line virtual numit **METAVERS**.

Metaversul se profilează a fi continuatorul Internetului, dar acesta ar fi un topos virtual vast, tridimensional, la nivel global, care ar putea fi accesat și explorat prin intermediul unor dispozitive ultra high-tech (ochelari și căști de realitate virtuală, un sistem de operare avansat ș.a.), de către avaturile humanoide ale indivizilor reali, care vor interacționa necondiționat. De asemenea, este cunoscut faptul că mediile și spațiile virtuale tridimensionale, având o grafică foarte fidelă față de realitatea fenomenală, există deja prin jocurile video, extrem de populare în toată lumea. Dar de aici până la un metavers global, destinat atât loisirului, cât și pieței muncii, afacerilor sau chiar unui mod de viață, cu siguranță, este o cale destul de lungă, însă nu imposibil de urmat și de atins.

O altă provocare a viitorului o constituie **Inteligența Artificială**. Aceasta reprezintă capacitatea sistemelor sau mașinilor de a imita cât mai fidel inteligența umană, pentru a rezolva probleme și pentru a atinge obiective. Sistemele de Inteligența Artificială se adaptează, analizează date, prevăd viitoare acțiuni pe baza informațiilor existente și funcționează autonom. De exemplu, **chatbotul ChatGPT**, această „aplicație software concepută pentru a imita o conversație de tip uman pe baza indicațiilor utilizatorului”, face parte din noua generație de sisteme de inteligență artificială care pot conversa, pot genera text lizibil la cerere și chiar pot produce imagini și videoclipuri inedite pe baza a ceea ce au învățat dintr-o bază de date vastă de cărți digitale, scrieri online și alte mijloace media. Acesta funcționează ca un dialog scris între sistemul de inteligență artificială și persoana care îi adresează întrebări.

Un instrument precum **ChatGPT** ar putea fi folosit în servicii din lumea reală, cum ar fi: „marketingul digital, crearea de conținut online, răspunsurile la întrebări ale serviciului de asistență pentru clienți.” Aplicațiile din realitate ar putea include generarea de conținut pentru site-uri web, răspunsul la întrebările clienților, furnizarea de recomandări, precum și crearea de roboți de chat automatizați. Milioane de oameni l-au folosit pentru a scrie poezii sau cântece, proză, teatru sau înscopuri mai practice, cum ar fi să ajute la redactarea unui discurs politic. Elevii, studenții îl utilizează pentru conceperea unor referate, eseuri, proiecte, teme etc. În toate acestea se observă, însă, limita inteligenței artificiale: provocarea logicii, absența emoțiilor, inconsecvența exprimării, limbajul clișeu ș.a.

Este aceasta oare tehnologia care va elibera în sfârșit omenirea de sarcinile monotone și ne va lansa într-o viață mai creativă și mai plină de timp liber sau impactul acesteia asupra mijloacelor de trai, inclusiv potențialul de a distruge locuri de muncă în toate tipurile de sectoare reprezintă un real pericol pentru societatea viitorului? Iată o întrebare legitimă al cărei răspuns nu-l vom afla prea curând.

DRAGOBETE SĂRBĂTOAREA CARE NE REAMINTEȘTE CE ESTE IUBIREA

La cumpăna anotimpurilor, pe data de **24 februarie**, atunci când frigul se domolește, iar ziua devine mai lungă, **românii sărbătoresc iubirea**. Sărbătoarea de **Dragobete**, o tradiție păstrată de secole, le amintește îndrăgostiților că **dragostea trebuie sărbătorită**.

Superstitii

Numele acestei sărbători este purtat de un **zeu tânăr și pasional**, fiul babei Dochia, el fiind cel care oficia cer în „**nunta**” tuturor animalelor, iar ulterior și cel care lega **relațiile** între **oameni**. Din acest motiv, Dragobetele este considerat **ocrotitorul iubirii** și cel care aduce **noroc** îndrăgostiților.

Tradiții

În trecut, în lumea satului, Dragobetele era o sărbătoare în care tinerii se adunau și era prilej de a-și face **publică iubirea** sau de a lega noi **relații**. Unul dintre cele mai cunoscute obiceiuri care se respectau în această zi era **mersul tinerilor în pădure**, în căutarea **primelor flori** de **primăvară**. Se spunea că cei care găsesc cele mai multe flori vor avea noroc tot anul. Florile găsite se puneau la **icoană** până în ziua de **Sânziene**, când se aruncau într-o apă curgătoare.

Culesul florilor se continua cu un **joc** numit „**zburătorit**”. **Fetele** porneau în fugă spre sat, iar **băieții** încercau să le prindă și să le dea un **sărut**. Dacă băiatul îi era drag fetei, aceasta se lăsa prinsă, iar sărutul lor era considerat **echivalentul logodnei** și al **începutului iubirii** între cei doi.

În ziua de azi, Dragobetele a depășit barierele rurale, **sărbătorindu-se** peste tot în țară, fiind o altă ocazie cu care cei ce **se iubesc** pot să își facă **daruri** și **declarații** de iubire. Florile sunt, totuși, elementele care au rămas peste ani, prin simbolismul lor. Cei mai mulți îndrăgostiți profită de ziua de Dragobete pentru a-i oferi persoanei dragi un **buchet de flori**.

Pe lângă toate aceste obiceiuri, fie ele vechi sau moderne, în **Colegiul Național „Anastasescu”** există o tradiție care se păstrează de câteva generații. Cu câteva zile înaintea acestei sărbători, **tinerii îndrăgostiți** scriu **scrisori** persoanelor iubite, semnate sau anonime, pentru a-și **împărtăși sentimentele**. Scrisorile se pun într-o cutie decorată special pentru Dragobete, iar pe 24 februarie sunt împărțite fiecărei persoane care are un **admirator secret** și nu numai.

Sărbătoarea în sine le amintește românilor de pretutindeni că **dragostea există**, iar măcar o dată pe an **trebuie sărbătorită**.

ROȘU, ALB ȘI UN STROP DE PRIMĂVARĂ

În **calendarul sufletului românesc**, pragul dintre iarnă și primăvară nu este marcat doar de topirea zăpezii, ci de **împletirea** sacră a **două fire**: unul **roșu**, ca sângele și viața, celălalt **alb**, ca puritatea și speranța. Anul acesta, elevii clasei a X-a B Uman de la Colegiul Național „Anastasescu” au transformat această tradiție milenară într-un eveniment vibrant, sub titlul sugestiv „**Șnurul Norocului**”. Sala de clasă a încetat să mai fie un spațiu al teoremelor și al analizelor literare rigide, devenind, preț de câteva ore, un **atelier al creativității**, al **generozității** și al **bucuriei pure**.

Încă de la intrare, **vizitatorul** era întâmpinat de o **efervescentă** neobișnuită. Pe tabla mare, unde de obicei stau scrise ecuații complexe, a înflorit un **acrostih** dedicat **lunii martie**, scris caligrafic, amintind de vechile manuscrise. Literele albe, mari, formau coloana vertebrală a unui poem ce celebra „**mângâierea de soare**” și „**albinuțele în graba mare**”. Pereții erau decorați cu baloane roșii ca focul și flori de hârtie minuțios lucrate, iar pe ecranul proiecteurului, imaginea a **două fire împletite** în simbolul **infinitalui**, sub titlul „**Șoapte de primăvară**”, dădea tonul vizual al întregii zile. Întreaga scenografie a fost gândită pentru a onora **mărțișorul**, simbol inclus în **patrimoniul imaterial UNESCO**, adus acum în contemporaneitate prin **energia și viziunea tinerilor**.

Micile comori ale primăverii

Punctul central al evenimentului a fost, fără îndoială, **masa expozițională**: un festin vizual și olfactiv care a atras elevi și profesori deopotrivă. Diversitatea obiectelor expuse a demonstrat că **spiritul creativ** al liceenilor **nu cunoaște limite**. Pe fețe de masă din damasc alb s-au întins sute de **mici comori**: **pălăriuțe** miniaturale lucrate din șnur împletit, în culori pastelate de lila, vernil, ocră și albastru prăfuit, fiecare purtând discretul șnur alb-roșu; **broșe** și **felicități** expuse pe un panou vertical roșu aprins, sub formă de flori, **coșulețe** sau **siluete** delicate; **simboluri ale naturii**, precum **ghiocei** din carton, **coșulețe împletite** pline cu **flori de hârtie** și **aranjamente** din plante naturale, aducând prospețimea pădurii în sala de curs. Fiecare obiect venea însoțit de un mesaj, precum urarea: „**O primăvară plină de lumină, zâmbete și reușite!**”, transformând expoziția într-o colecție de mici capsule de optimism.

Nicio sărbătoare românească nu este completă fără **ospitalitate**, iar elevii clasei a X-a B au înțeles acest lucru perfect. O parte importantă a expoziției a fost dedicată **deliciilor culinare** preparate acasă, cu dragoste și migală. Mirosul de **vanilie** și **scorțișoară** plutea în aer, ghidându-i pe pofticioși către platourile pline de **cornulețe aurii**, pudrate discret, și **felii** generoase de **cozonac marmorat**, în care **nuca** și **cacaoa** formau modele hipnotice. Vedetele secțiunii dulci au fost **cake-pops-urile** (bomboane pe băț), decorate cu glazură albă și bomboane colorate, ambalate individual în celofan și legate cu fundițe roșii, o **fuziune perfectă** între tradiția **mărțișorului** și **tendențele moderne în cofetărie**. Chiar și **merele roșii**, lucioase, au fost incluse în decor, amintind de prospețimea roadelor pământului.

ROȘU, ALB ȘI UN STROP DE PRIMĂVARĂ

Un element care a conferit profesionalism și unitate evenimentului a fost **brandul** sub care s-a desfășurat: „**Șnurul Norocului**”. Elevii au creat **cărți de vizită** și **afișe speciale**, cu un design grafic curat, care purtau sigla liceului și un mesaj plin de sensibilitate: „**Vă invităm să celebrați începutul primăverii alături de noi și să alegeți un simbol care poartă speranță și rafinament.**” Această abordare a arătat că tinerii de astăzi știu să organizeze un **eveniment** cap-coadă, îmbinând **abilitățile de marketing** cu **spiritul comunitar**. Prezența elevilor în spatele meselor, discutând cu vizitatorii, explicând cum au realizat obiectele și împărțind zâmbete a transformat totul într-o **lecție de antreprenariat creativ** și de **relaționare umană**.

Dincolo de spectacolul vizual, evenimentul a fost și o **meditație** asupra **valorilor noastre**. Într-o lume tot mai digitalizată, a **vedea tineri** care stau ore în șir să **împletească** fire, să **lipească** petale de hârtie sau să **coacă** prăjituri pentru colegii lor este un **semn de speranță**. Mărțișorul este, în esență, despre **dualitate**: albul reprezintă masculinitatea, rațiunea și asprimea iernii care trece, în timp ce roșul simbolizează feminitatea, sensibilitatea și forța vieții care renaște. La C.N. „Anastasescu”, aceste **două fire** au legat **generațiile: profesorii** admirând munca **elevilor**, iar elevii mai **mici** inspirându-se din entuziasmul colegilor mai **mari**.

Evenimentul „**Șnurul Norocului**” nu a fost doar o activitate extrașcolară bifată într-un raport. A fost o **explozie de culoare** care a **spart cenușiul zilelor de februarie** și a demonstrat că **liceul** este un **spațiu viu**, unde tradiția nu este un exponat de muzeu, ci o forță care modelează caractere. Felicitări clasei a X-a B Uman pentru această lecție de frumos! Ați reușit să ne amintiți tuturor că, indiferent cât de grea este iarna, **primăvara începe mereu din interiorul nostru**, prin gesturi mici și inimi deschise.

În timp ce soarele de martie începe să mângâie ferestrele liceului, rămânem cu amintirea unei zile în care am fost, mai mult ca oricând, o comunitate unită sub semnul norocului și al speranței.

O primăvară frumoasă tuturor!

O VARĂ PRINTRE ASTEROIZI ȘI CULTURI

DE LA STÂNGA LA DREAPTA:
MAIA BRĂȚAN

DACĂ ACUM UN AN CINEVA MI-AR FI SPUS CĂ ÎNTR-O ZI VOI FACE CERCETARE ÎN DOMENIUL ASTROFIZICII, I-AȘ FI RĂS ÎN FAȚĂ. CU TOATE ACESTEA, CEVA LA CARE NU ÎNDRĂZNEAM SĂ VISEZ A DEVENIT REALITATE VARA TRECUTĂ: AM FOST ADMISĂ LA UNUL DINTRE CELE MAI PRESTIGIOASE PROGRAME DE CERCETARE DEDICATE LICEENILOR DIN ÎNTEAGA LUME, **SUMMER SCIENCE PROGRAM**. ACESTA ESTE UN PROGRAM DE VARĂ AMPLU, FIIND DEZVOLTAT PE MAI MULTE CAMPUSURI DE UNIVERSITĂȚI DIN STATELE UNITE ALE AMERICII. SPRE EXEMPLU, GRUPA DE ASTROFIZICĂ DIN CARE EU AM FĂCUT PARTE A FOST MENTORATĂ ÎN CINCI SĂPTĂMĂNI ÎN CAMPUSUL COLBY COLLEGE, O FACULTATE DIN STATUL MAINE.

Totul a pornit de la impulsul de a-mi dezvolta cunoștințele în domeniul **astronomiei** și al **astrofizicii**, care m-au **fascinat încă de mică**. Procesul de **aplicare** a fost unul riguros, constând în **eseuri**, **scrisori de recomandare** și **dovezi** ale **activităților extrașcolare** la care iau parte. În luna martie a anului 2025, o aplicație mai mult în glumă s-a materializat într-o scrisoare de acceptare cu bursă integrală, primită pe e-mail la ora 5 dimineața.

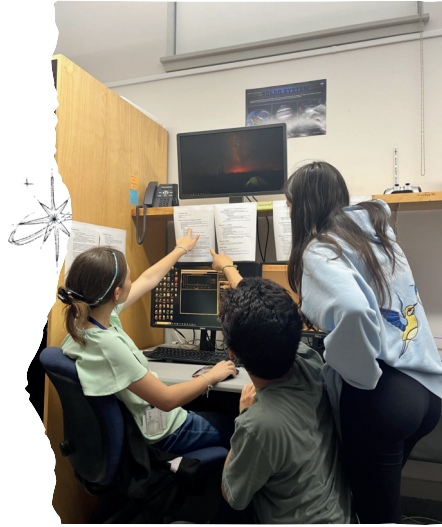
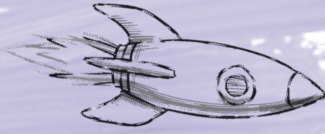
În campusul meu au fost 36 de elevi, organizați pe echipe de câte trei. Scopul final era ca fiecare echipă să-și aleagă un **asteroid**, să-l identifice și să-l catalogheze cu ajutorul datelor și imaginilor obținute prin telescop, ca mai apoi să-i urmărească traiectoria și să scrie o lucrare de cercetare, prezentând rezultatele obținute (**vești bune – niciunul nu va lovi Pământul!**). Echipa mea, **Polaris**, a documentat **asteroidul 132 Aethra**, cel mai mare asteroid care intersectează orbita planetei Marte.

Programul era foarte strict (seara trebuia să respectăm inclusiv un cod vestimentar), iar nivelul de **muncă** se simțea uneori **copleșitor**: aveam **seminare** de la 9 dimineața până la prânz, apoi **atelier** de lucru sau **cursuri de Python** până la ora 16. În mod normal, după cină aveam program liber. De cele mai multe ori, însă, stăteam până la miezul nopții în săli, chiar și în weekenduri, lucrând pe seturi de probleme de **matematică**, **fizică** sau **programare**, care reprezentau munca noastră individuală. În fiecare săptămână aveam și un invitat special care ținea un seminar privind parcursul lor academic și domeniile în care lucrează în prezent. Astfel, am ajuns să vorbesc cu oameni precum un profesor de fizică de la **Massachusetts Institute of Technology (MIT)**, o doctorandă care făcea cercetare în **astrochimie** pe baza mostrelor de pe Marte ori o profesoară specializată în studiul **găurilor negre**.

O VARĂ PRINTRE ASTEROIZI ȘI CULTURI

UN LUCRU PE CARE NU L-AM ANTICIPAT ȘI CARE A FOST, ÎNTR-UN FEL, UN **ȘOC CULTURAL** ERA FAMILIARITATEA TUTUROR: ATĂT **PROFESORII UNIVERSITARI**, CÂT ȘI **DOCTORANZII** CARE FĂCEAU PARTE DIN „ECHIPA ACADEMICĂ” A PROGRAMULUI SE COMPORTAU CA ȘI CUM NOI NU ERAM NIȘTE **SIMPLI ELEVI**, CI MAI DEGRABĂ **COLEGII LOR**. ACEST LUCRU ESTE FOARTE COMUN ÎN SUA, UNDE **RELAȚIA PROFESOR-STUDENT** ESTE MAI STRĂNSĂ DECÂT ÎN MEDIILE ACADEMICE DIN EUROPA.

Exceptând aspectele academice, **cel mai important lucru** cu care am rămas din acest program este, cu siguranță, **prietenia colegilor mei** – și aici nu mă refer doar la colegii mei de echipă, ci la toți cei 35 de elevi cu care am împărțit peste o lună din vara anului 2025. Pe lângă elevi americani, am cunoscut copii din locuri precum **Turcia, Pakistan, Kazahstan, Ucraina**, chiar și **Insulele Cayman**. Faptul că am petrecut atât de mult **timp împreună ne-a unit într-un mod extraordinar**: organizam seri de **film** în cămin (chiar dacă unii dintre noi adormeau instant din cauza oboselei acumulate), am **sărbătorit zile de naștere, Ziua Independenței Americane**, pe 4 iulie, și am exersat **dansuri populare** din diferite țări. Nu voi uita niciodată meciurile de badminton sau de volei pe care încercam să le jucăm în scurtele pauze dintre lecții, discuțiile despre literatură pe care le aveam în cantină sau albumele Fleetwood Mac ascultate obsesiv atunci când ne scriam lucrările de cercetare. Fără să ne dăm seama, după **prima săptămână** deja numeam **căminul „acasă”** și ne ajutam cu orice problemă pe care o întâmpinam, fie ea academică sau nu.

În doar cinci săptămâni, **Summer Science Program** m-a **învățat** nenumărate lucruri, cel mai important fiind **importanța diversității în orice mediu din care faci parte** – diversitate în mentalitate, în abordarea problemelor și, nu în ultimul rând, diversitate culturală. **Colaborarea** eficientă, **sprrijinul** reciproc și **empatia** sunt **valori neprețuite** într-o echipă aflată pe drumul succesului. Îmbinarea dintre umanitate și știință este un lucru pe care l-am întâlnit în cadrul acestui program și pe care, cu siguranță, **il voi căuta în orice proiect științific în viitor**.

Articol realizat de: Brătan Simona-Maia
Sursă foto: arhiva personală a lui Brătan Simona-Maia

DE LA CURIOSITATE LA IMPLICARE: POVESTEA MEA ÎN VOLUNTARIAT

Echipa redacțională a revistei VOX a ales să deschidă un nou capitol dedicat dialogului dintre generații, un spațiu în care vocile foștilor elevi să se întoarcă simbolic acolo unde a început drumul lor. Această inițiativă editorială își propune să aducă în prim-plan experiențele care au contribuit la formarea lor, trăirile care i-au modelat ca oameni și profesioniști, dar și gândurile sau sfaturile pe care le pot oferi celor care se află acum în plin proces de descoperire și dezvoltare.

Începem această călătorie a memoriei și a devenirii alături de Niculcea Daria Andreea, studentă la Facultatea de Drept și Științe Administrative din Craiova, care a ales să transforme experiențele anilor de formare într-o reflecție autentică despre curaj și implicare.

NOTĂ A REDACȚIEI

Mă numesc **Niculcea Daria Andreea** și sunt atât fostă elevă a Colegiului Național „Anastasescu”, cât și **voluntar activ** al **Centrului EUROPE DIRECT Teleorman**. Pentru a-mi înțelege **experiența** și ceea ce urmează să vă expun din **activitatea** mea de **voluntar** al Centrului EUROPE DIRECT Teleorman, ar trebui să **înțelegeți** exact ce este EUROPE DIRECT Teleorman.

NICULCEA DARIA ANDREEA

Primii pași spre ceva nou

Centrul EUROPE DIRECT Teleorman este un **serviciu local** care funcționează în cadrul **Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”**, structură a **Serviciului pentru Cultură, Educație, Creație și Sport** din cadrul aparatului de specialitate al **Primarului Municipiului Roșiori de Vede**, și este destinat comunității județului Teleorman. Cu alte cuvinte, **EUROPE DIRECT Teleorman este legătura noastră cu UE**. Dacă sunteți interesați să aflați mai multe detalii, puteți accesa site-ul: <https://edteleorman.ro/>

Prima mea întâlnire cu ED TR a avut loc chiar în **cadrul liceului**, când **Marinela Rușanu**, manager de proiect, împreună cu **Aurelia Bărbuț**, coordonator, au organizat una dintre activitățile specifice ED TR, și anume **„Lecția de informare europeană”**. Atunci mi-au trezit interesul pentru UE, deoarece am realizat căte informații noi pot acumula și de câte dintre acestea nu aveam cunoștință.

Proiectul era la început, eu eram în clasa a IX-a și mi s-a părut **momentul ideal** să îmi iau toți **prietenii** și să mergem să ne înscriem ca **voluntari**, pentru a vedea despre ce este vorba în acest centru nou și inedit.

MUZICA UNEȘTE OAMENII...

GENERAȚIA EU A PORNIT LA DRUM...

DE LA CURIOSITATE LA IMPLICARE: POVESTEA MEA ÎN VOLUNTARIAT

Așa a început colaborarea mea cu ED TR, care continuă și astăzi. Prin intermediul acestui voluntariat am accesat o **multitudine de oportunități:**

- Schimb de experiență cu alte centre **Europe Direct**, unde am cunoscut perspective noi ale voluntarilor din alte **orașe** și chiar din alte **țări**.
- Participarea la „**Serile europene - Când poveștile prind viață**”, unde am învățat să vorbim liber cu oamenii, să formăm o echipă și să ne coordonăm pentru a reuși să organizăm evenimente de calitate.
- **Teatru-forum**, care a fost cea mai mare provocare. Mulți dintre noi, timizi la început, am reușit să **ieșim din carapace** prin intermediul acestei modalități nonformale de învățare. Am descoperit cum să ne gestionăm sentimentele și cum să **vorbim** în fața unui **public** fără să ne blocăm. Toate acestea, **treptat și împreună**, ne-au ajutat să ne **susținem** unii pe alții și să ne **corectăm greșelile** într-un spațiu sigur, fără teama de a fi judecați.

TABĂRA DE COMUNICARE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE PENTRU VOLUNTARI EUROPE DIRECT – EDIȚIA 2024

FĂ MIȘCARE! RĂMÂI SĂNĂTOS!
– 19 SEPTEMBRIE 2021,
ROȘIORI DE VEDE

- Serile de **muzică folk**, unde atât cei talentați, cât și cei mai puțin talentați urcam **împreună** pe scenă și ne **formam amintiri** la care acum mă uit cu drag și nostalgie.
- **Biblioteca** de vacanță, unde răspândeam ideea **cititului** și interesul față de **cărți** atât printre cei mici, cât și printre adulți.
- Școlile de vară, în cadrul cărora am întâlnit **oameni** cu care nu aș fi avut cum să iau contact în nicio altă situație.
- Săptămâna Verde, în care, împreună cu zeci și, de multe ori, chiar sute de elevi și profesori, **pedalam** în jurul **Roșiorului**.

Participând la aproape **fiecare eveniment**, am reușit să mă **dezvolt** pe **toate planurile** posibile. Am beneficiat de numeroase **oportunități**, am învățat **lecții** importante despre **oameni** și relațiile dintre ei, dar și despre **mine** și despre cum reacționez în anumite contexte. Toate acestea au fost posibile pentru că, în **clasa a IX-a**, am avut **inspirația** și **curajul** de a aplica pentru acest **voluntariat**.

Deși acum sunt studentă și nu prea mai am timp să particip la toate activitățile, ED TR va avea mereu **un loc special în inima mea** și **mă voi întoarce** cu drag la ei. Sunt **recunoscătoare** că am avut această oportunitate și **vă îndemn** pe toți să vă înscrieți la **orice fel** de voluntariat.

Poate că, **pe moment**, nu veți înțelege cu ce vă ajută sau veți considera că este o pierdere de timp, dar, **în timp**, veți realiza importanța acestei experiențe și îi veți mulțumi versiunii voastre din trecut pentru curajul avut.

VOCI TINERE ÎN PAGINĂ:
POEZIE CONTEMPORANĂ SEMNATĂ DE ELEVI

Elevii liceului nostru demonstrează, încă o dată, că **talentul nu ține cont de vârstă**, ci de curaj și autenticitate. Dincolo de formule și lecții, **ei scriu**. Și o fac într-un mod remarcabil. Prin cuvinte atent alese și emoții sincere, poeziile lor devin spații în care gândurile prind **formă și voce**.

Am avut onoarea de a primi câteva **creații poetice** care ne-au amintit cât de important este să le oferim tinerilor libertatea de a se exprima și încrederea că ceea ce simt merită spus. Fiecare poezie este o dovadă a unei lumi interioare bogate și a unei **generații** care are **ceva de spus**.

Și o spune frumoș!

VID DE IARNĂ

Iarna, viu este decât dorul,
Ascultându-și singur ecoul,
În a lumii vastă lumină albă,
A cărei zare ne distanțează.
Precum un sentiment, un mit,
Schimbătoare și cuminte,
Doar eu o știu, doar eu o simt
Pe suflet și-n veșminte.
Prin cești de cafea goale,
Prin romane cu pagini pale,
Prin ale sale adieri atât de dure,
Prin ale mele gânduri tulbure.

**SOARE ALEXANDRA,
ELEVĂ ÎN CLASA A IX-A A UMAN**

M-ai lăsat între nimicuri,
Între ieri și niciodată,
Am rămas uitat și singur
Într-o lume spulberată.
Dar ce-i omul, dacă-n sine
Nu se are decât gol?
Doar un vis ce-și pierde sensul,
Doar o umbră făr' de rol.
M-ai lăsat - sau poate, iată,
Nici n-ai fost cu-adevărat.
Poate tot ce cred că doare
Ar fi trebuit uitat.

**BURCEA ȘTEFANIA ALEXANDRA,
ELEVĂ ÎN CLASA A X-A F BIO-CHIMIE**

UNDE SUNT?

Și tot mă caut, fără nume,
Prin ape reci și cer prea gri,
Prin lumea largă și prea strâmtă,
Prin tot ce-am fost și ce-aș mai fi.
Dar poate-n fapt nu-i căutare,
Ci doar dorința de-a ști iar
Că sunt ceva, că sunt acolo,
Că n-am fost doar un gând hoinar.
Dar dacă eu nu-s nicăierea?
Dacă m-am stins fără să știu?
Atunci ce-i viața? Doar părerea
Că existăm într-un pustiu?

**BURCEA ȘTEFANIA ALEXANDRA,
ELEVĂ ÎN CLASA A X-A F BIO-CHIMIE**

ETEROGEN

În cercuri strânse nu încap,
Prea colțuros, prea în exces.
Când alții știu cum să se-adape,
Eu mă înec; bineînțeles.
Sunt prea tăcut când lumea strigă,
Prea plin când toți sunt goi pe rând,
Prea aspru când se vrea lumină,
Prea viu când toți se vor visând.
Cuvintele mi-s praf și piatră,
Prea grele pentru cei din jur,
Oricât le-aș șterge, tot mă ceartă
Că n-am nici formă, nici contur.

**BURCEA ȘTEFANIA ALEXANDRA,
ELEVĂ ÎN CLASA A X-A F BIO-CHIMIE**

VOCI TINERE ÎN PAGINĂ:
POEZIE CONTEMPORANĂ SEMNATĂ DE ELEVI

CREPUSC

Adormiră solemn amintirile căprui,
Învelite-n sclipiri și sărutări dulci.
Gândul stingher n-ai unde să-l urci,
Parcă-i sculptat dibace-n amăru.
Visând în neant așternut auriu,
Cu simțiri fine și orbitoarea-i privire,
Vuiet strident străbate în visare,
Înveluit în fantasmе și arămiu.
Crepuscul blajin se lasă cărămiziu,
Plin de miresme-nțepătoare de alinare,
Portativ al zorilor și-amurgurilor costisitoare,
Cu grijă sculptat cu peniță cenușiu.

**DOGARU FLORENTIN LAURENȚIU,
ELEV ÎN CLASA A XII-A C UMAN**

UN PUMN DE PĂMÂNT

Pentru o palmă de pământ, oamenii ar ucide
Și nici ei nu mai știu de ce se despart în ziduri.
Privesc un munte și-l numesc „resursă”,
Văd un om și nu-l cred de aceeași cursă.
La animale văd doar hrană, nu viață,
Iar lumea devine o simplă piață.
Dar pământul și copiii lui
Nu sunt lucruri pe care să le stăpânești.
Privește o dată lumea cu adevăr,
Fără s-o pui la cântar.
Nu tot ce există se poate vinde,
Nu tot ce respiră se poate prinde.
Mă-ntreabă unii: „Tu în ce crezi?”
Eu am un răspuns ce nu-l trădez:
În viață,
Fiecare om se naște egal,
Un copil nu știe ură sau prag social.
Ce mare diferență e între noi?
O culoare, o limbă, alte iubiri?
Religii, dialecte, hotare pe hărți,
Căci totuși sufletele-s făcute din aceleași părți.
Și chiar dacă ai avea toată lumea,
Tot ce ai e numai un pumn de pământ,
Căci viața nu e un lucru ce-l poți avea,
E lucru rar, e lucru sfânt.

**ȘTEFAN DIANA,
ELEVĂ ÎN CLASA A X-A A MATE-INFO**

DANSUL GHEȚII

Vai, gheața plânge peste câmpuri albe,
Și promoroaca țese tăceri salbe.
Un dans sfios se pierde-n noaptea grea,
Și fulgii cad ca vise de stea.
Inima îngheață sub pieptul pustiu,
Sângele se stinge, vântul șuieriu.
Țurțurii zăbovesc pe crengi surde
Și zgârie cerul cu note absurde.
Valuri de catifea se revarsă-n zări,
Pe cerul obosit se plimbă suspinări.
Viscolul cuprinde pământul tăcut,
Oare vântul va fi vreodată mut?

**DOGARU FLORENTIN LAURENȚIU,
ELEV ÎN CLASA A XII-A C UMAN**

MIHAIL

Cruciadă astrală blândă și sublimă,
General vânjos de oaste și lumină.
Privirea ferm în sus și-o îndreaptă,
Unde radiant un suflet așteaptă.
Statornic fiu în dezmiardare,
Loial doar unui singur soare.
Harpa de lumină primordială,
Cântec de atmosferă celestială.
Mesager perspicace în strălucire,
Ferm și chibzuit în sclipire.
Constelație limpede de azurii,
Veghind hotarul spre pustiu.
Spadă solemnă mânuită ager,
Comandant de garnizoană în eter.
Armură argintie, pură de foc,
Gardian al rostului fără noroc.

**DOGARU FLORENTIN LAURENȚIU,
ELEV ÎN CLASA A XII-A C UMAN**

BUNĂTATEA CA FORMĂ SUPERIOARĂ DE CURAJ DESPRE FORȚA DE A NU RĂNI

„Adevărata forță nu este aceea care învinge,
ci aceea care rămâne om atunci când ar putea răni.”

Discriminarea.

Am auzit adesea cuvântul **discriminare** rostit fără tremur, ca și cum ar fi un **termen banal**. Dar discriminarea nu este un simplu cuvânt. Ea este o fisură ontologică, un loc unde ființa nu a fost recunoscută ca umană, unde **cineva** a încetat să fie **privit** ca ființă întreagă. O simt ca pe o **rană** care a învățat să se **apere**. Și tocmai de aceea întrebarea nu poate fi comodă: pentru cel care o exercită, discriminarea este o **armă neînțeleasă**; pentru cel care o primește, ea devine o **barieră** ontologică.

Cel care discriminează nu **lovește** din răutate pură; își ridică **armuri** ontologice ca să nu simtă golul propriei ființe. Cel discriminat nu este doar **rănit** social, ci **împins** în afara sensului existenței.

Armă neînțeleasă sau barieră ontologică?

Țepii nu sunt naturali. Nimeni nu se **naște** cu ei. Ei apar acolo unde **mângâierea** a lipsit, unde **cuvântul** a fost înlocuit de tăcere, unde copilul a fost lăsat **singur** cu **neliniștea** lui. Dintr-o perspectivă reflexiv-transcendentală, discriminarea nu este o esență morală; ea este **simptomul** unei ontologii **fisurate**: ființa care nu a fost recunoscută încearcă să se apere **atacând** sau **izolându-se** (în termeni simpli: cei care rănesc au învățat **să rănească pentru a fi auziți**). Cine discriminează nu spune „te urăsc”, ci, fără să vorbească prin cuvinte, spune atât de multe prin tăcerea care țipă: „**nu știi cum să fiu fără armură, nu știi cum să exist fără ziduri**”. Este un strigăt de ajutor transformat în cuțit (figurat vorbind).

Scriu aceste rânduri pentru că **am fost acolo**. Am fost discriminat pentru felul în care mă îmbrac și pentru capacitatea mea intelectuală. **Am ales să iert**. Dar **iertarea** nu trebuie transformată într-o **obligație** pentru cei care **sângerează**.

Un copil sau un adolescent nu are **instrumentele interioare** pentru a **traversa singur o traumă**. Cei discriminați poartă adesea **poveri** care nu **le aparțin**: lipsă de siguranță emoțională, lipsă de compasiune și validare.

În momentele cele mai întunecate **am plâns singur**, dar am învățat cât de important este să ai **sprijin**. Lacrimile nu erau semn de slăbiciune, ci dovada că **sufletul** meu încă **simte**.

Adevărul greu de rostit: discriminatorii **nu sunt monștri**, ci copiii care nu au fost **ținuți suficient în brațe**. Au învățat să rănească pentru a fi observați. Responsabilitatea profundă aparține celor care nu au știut să ofere **siguranță** și **sens**.

BUNĂTATEA CA FORMĂ SUPERIOARĂ DE CURAJ DESPRE FORȚA DE A NU RĂNI

Profesorul nu transmite doar **informație**. Profesorul **modelează**. O privire ironică sau o comparație neglijentă pot deveni răni. Un elev nu este un proiect neterminat, ci o **posibilitate vie**. Adevărata autoritate nu se simte contestată de strălucirea celui alt. O recunoaște. Profesorul creează spațiul unde **ființa** poate să **existe întreagă**.

Este nevoie de spații de re-umanizare pentru cei cu comportamente discriminatorii grave. Acolo, cu **sprijinul specialiștilor**, acești tineri învață lucruri simple: să nu se **teamă**, să fie **văzuți**, să **simtă** că munca lor este apreciată. Cei pe care i-au rănit sunt adesea **cei mai dispuși** să îi ajute. Am strâns mâna unui coleg care mă insultase și am înțeles că și cei ce rănesc **pot fi salvați**.

A rămâne bun într-o lume aspră nu este slăbiciune. Este o formă superioară de curaj. Dacă ai fost rănit, valoarea ta nu a fost niciodată în mâinile celor care te-au judecat. Depinde de tine pe ce cale alegi să mergi.

Acolo unde apare discriminarea, cineva a fost abandonat mai devreme, iar adevărata noblețe este să nu abandonezi mai departe.

COPIII CARE VORBESC PRIN DESEN

Perspective asupra vieții

Consider că, adesea, ne lăsăm purtați de **ritmul grăbit** al vieții, uitând să mai privim cu adevărat **frumusețea** care ne înconjoară sau să simțim alinarea blândă a timpului, capabil să vindece în tăcere, dacă i-am oferi răgazul necesar. Din această nevoie de a redescoperi profunzimea clipei, Colegiul Național „Anastasescu” își continuă neobosit căutarea tinerilor care știu să transforme **efemerul în expresie**, surprinzând în **desene** complex emoții și sensuri ce depășesc cuvintele.

Conturați în linii de creion

Arta nu înseamnă **doar talent**, ci și capacitatea de **a vedea** ceea ce alții trec cu vederea. Printre elevii Colegiului nostru se regăsesc tineri care reușesc să transforme liniile de creion în adevărate **povești vizuale**, surprinzând frumusețea clipelor simple. Câțiva dintre aceștia sunt *Gheorghe Cristiana*, *Delcea Maria*, *Toma Rebeca* și *Mandache Ramona*. Le-am întrebat **ce înseamnă arta** pentru ele și iată ce ne-au răspuns:

Mă numesc Delcea Maria Ioana. Am 15 ani și desenul este o metodă pentru a exprima ce simt fără să folosesc cuvintele. Am început să fac asta ca un hobby, dar a devenit o parte din mine. De multe ori combin cititul și desenul, dând viață personajelor sau întâmplărilor lor. Prin desen îmi place să transform gândurile și amintirile în artă. În fiecare dintre ele încerc o metodă nouă și să-mi perfecționez tehnica. De fiecare dată când încep să creez ceva, nu știu ce voi face; încep cu fundalul, iar ideile îmi vin pe parcurs. Acest desen reprezintă o amintire pe lac din vara anului 2023 și timpul care a trecut, dar imaginea a rămas vie.

Delcea Maria,
elevă în clasa a IX-a A Mate-Info

Sincer, pentru mine desenul vine din două direcții: uneori din pură plăcere, alteori ca parte a activităților Clubului de lectură „Universul Tainic al Cititorului Pasionat”, dar, dincolo de toate, rămâne un hobby care îmi ocupă timpul liber într-un mod plăcut și liniștitor. Mă inspiră tot ceea ce mă înconjoară: oameni, momente, stări sau chiar detalii aparent ne semnificative. De multe ori, inspirația apare exact atunci când nu o caut, iar fiecare desen devine o combinație între ceea ce simt și ceea ce văd.

Mandache Ramona,
elevă în clasa a X-a A Uman

COPIII CARE VORBESC PRIN DESEN

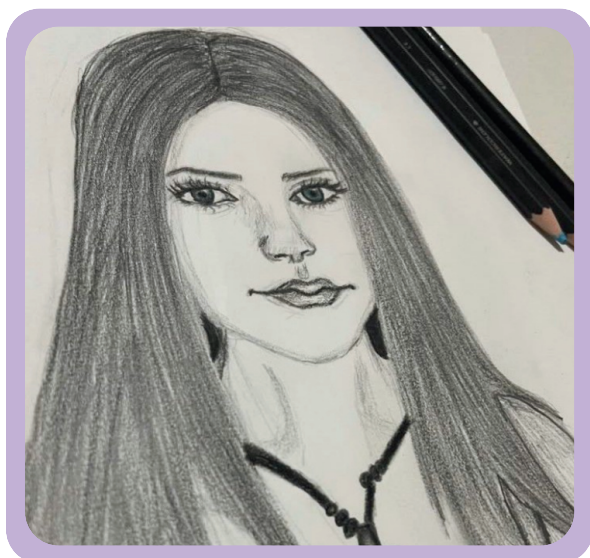
Pentru mine, să desenez este un refugiu. O pauză de la realitate, de la oameni, de la tot. Nu este nimic mai plăcut decât sunetul creionului pe hârtie și să privești cum o formă prinde contur sub mâinile tale. Desenul îmi induce o stare de control și echilibru, eu decid unde se întâlnește fiecare linie și fiecare umbră. Nu mai trebuie să mă gândesc la nimic altceva și probabil asta e cea mai bună parte, faptul că realitatea nu are nicio putere asupra mea atunci când desenez.

Gheorghe Cristiana,
elevă în clasa a XI-a C Mate-Info

Mă numesc Toma Rebeca și sunt elevă în clasa a X-a F. Am început să desenez din curiozitate și din dorința de a-mi exprima emoțiile într-un mod diferit. La început desenul era doar o joacă, dar cu timpul a devenit o pasiune care mă ajută să mă relaxez și să mă cunosc mai bine. Mă inspiră natura, oamenii din jurul meu și propriile mele trăiri, pe care încerc să le transpun pe hârtie. Prin desen pot spune lucruri pe care uneori nu reușesc să le exprim în cuvinte.

Toma Rebeca,
elevă în clasa a X-a F Bio-Chimie

PASTILA DE BINE

**Fii iubirea
pe care
vrei să o
vezi în
lume.**

MULȚUMIRI

ACEST AL DOILEA NUMĂR VOX ESTE O CONFIRMARE. CONFIRMAREA CĂ IDEILE PRIND CONTUR ATUNCI CÂND SUNT SUSȚINUTE DE OAMENI CARE CRED ÎN ELE, CĂ VOCILE ÎȘI GĂSESC LOCUL ATUNCI CÂND EXISTĂ CURAJUL DE A LE FACE AUZITE ȘI CĂ ÎNCEPUTURILE, ORICÂT DE FRAGILE AR PĂREA, POT DEVENI FUNDAMENTUL UNUI DRUM AUTENTIC.

MULȚUMIRILE NOASTRE SE ÎNDREAPTĂ CĂTRE TOȚI CEI CARE AU CONTRIBUIT LA ACEASTĂ CONSTRUCȚIE: ECHIPA CARE A MUNCIT DINCOLO DE PAGINI, AUTORII CARE AU DAT SENS CUVINTELOR ȘI CITITORII CARE AU ALES SĂ RĂMÂNĂ ALĂTURI DE NOI. FĂRĂ VOI, VOX AR FI FOST DOAR O IDEE, ÎMPREUNĂ, DEVINE O PREZENȚĂ.

ECHIPA „VOX”

COORDONATORI:

PROF. DR. DRAGNEA ADRIAN CĂTĂLIN

PROF. ȘTEFAN MARIANA CĂTĂLINA

DELCESCU DANIELA

MACACIN ALEXANDRA MIHAELA (LEEA)

REDACTOR, INTERVIEWATOR ȘI COORDONATOR DE BRAINSTORMING

OPRICĂ ADELINA MARIA

REDACTOR, CORECTOR ȘI FACT-CHECKER

LICSANDRU MIRIAM INES

EDITOR ONLINE, DESIGNER ȘI FOTOGRAF

SUNTEȚI CEL
MAI BUNI
VOX e VOX
oportunitatea
ta de a
schimba
lumea

REVISTA „VOX” A COLEGIULUI NAȚIONAL „ANASTASESCU”

ADRESA: STRADA REPUBLICII, NR. 9-11, ROȘIORII DE VEDE

DIRECTOR: 0247460095

CONTABILITATE: 0247460072

SECRETARIAT: 0247460229

E-MAIL: COLEGIULNATIONALANASTASESCU@YAH OO.RO

SITE: [HTTPS://COLEGIULNATIONALANASTASESCU.RO](https://COLEGIULNATIONALANASTASESCU.RO)

FACEBOOK: COLEGIUL NAȚIONAL „ANASTASESCU”

INSTAGRAM: @COLEGIULANASTASESCU

INSTAGRAM: @REVISTAVOX.CNA

